

Уважаеми г-н Димитров,

Уважаеми гости,

Колежки и колеги,

Нови 5 години останаха в историята на нашата Независима синдикална федерация на енергетиците в България и само след 9 дни професионалното ни сдружение ще навърши своите 27 години.

Преди 2 години, в хотел „Лилия“ на к.к. Златни пясъци, тържествено отпразнувахме четвърт век на НСФЕБ.

Сред нашите гости бяха президента на КНСБ г-н Пламен Димитров, вицепрезидента г-н Чавдар Христов, изпълнителните директори на НЕК и ЕСО господата Петър Илиев и Иван Йотов, регионалният представител на PSI и EPSU г-жа Марина Иреми, представители на зам.министъра на енергетиката, нашата колежка зам.председател на НФЕ г-жа Елка Арнаудова и много други.

Имаше всичко. Мисля, че за пореден път показахме, че освен че можем да бъдем добри синдикалисти и професионалисти, знаем и да се веселим.

Вярвам, че можем да конкурираме дори професионални артисти. Такива сме ние в НСФЕБ!

В залата има колеги, които са частици от 27-годишната ни история, има и такива, които все още продължават да пишат историята на синдиката ни. Мисля, че всички ние, и по-старите, и по-младите можем да бъдем доволни от извършеното от нас и имаме пълно основание да се гордеем с организацията ни!

Двадесет и седем години бяхме нетрадиционен за нашите условия синдикат и много бих бил доволен ако успеем да съхраним и за в бъдеще тази негова различна същност. У нас не обичат много различните, които имат свои различни критерии за професионализъм и морал. За съжаление много често честната експертиза и отстояването на принципни позиции не се харесва, но убеден съм, че винаги уважава дори и недоброжелатели.

Обръщам се към по-младите ни колеги. Бъдете колегиални и честни в работата си, солидарни в действията си и професионално отговорни в рисковия ни занаят!!! Нека заедно да възстановим този характерен за българската енергетика морал, който ние по-старите енергетици помним!

Последните 5 години, след Конгреса на федерацията на 26.04.2012 г., отново бяха белязани от изключително динамични процеси на промени в бранша. Много скоро след Конгреса ни избухнаха всенародни протести, провокирани от многогодишни погрешни политики в бранша. И веднага искам да подчертая – политики на тези, които взимат решенията в държавата, а не политики на енергетиците. Тези протести бяха партийно употребени и вместо да предизвикат повече разум в политиците, доведоха до нови погрешни политики. С ценови решения, които трябваше да тушират недоволството на електората се задълбочиха още повече финансовите дисбаланси в българската енергетика. Те достигнаха своя връх по времето на правителството на Пламен Орешарски – от май 2013 г. до юли 2014 г.

Искам да обърна внимание на един безспорен факт. КНСБ бе първата институция в държавата, която още през пролетта на 2013 г. предложи своя кратка визия за стабилизиране на българската енергетика.

Двете браншови федерации на КНСБ, заедно с работодателската българска браншова камара на енергетиците излязоха на 19.11.2013 г. със съвместна позиция и конкретни инициативи за промени в сектор „Енергетика“.

Много остро и професионално аргументирана беше и позицията на НСФЕБ, изразена в ДКЕВР на 27.12.2013 г. по повод проекта на Решение за утвърждаване на цени на електрическата енергия от 01.01.2014 г. Регулаторът се председателстваше по това време от г-н Боян Боев – бивш икономически директор на ТЕЦ „Марица изток – 2“. Тази позиция всеки може да види и прочете в сайта на Федерацията, ако не е сторил това до сега.

През пролетта на 2014 г., съвместно с различни бизнес организации, чиито конкретни интереси в много отношения се разминават с тези на потребителите на електро и топлоенергия, съвместно с работодателски структури и доказани експерти от бранша, дори и някои експерти от фондация „Отворено общество“, ние НСФЕБ бяхме единствения синдикат, който стана и остана до край активен участник в сериозен професионален дебат и бяхме и част от инициативата „Да спасим енергетиката“.

Аз лично много се гордея с участието ни в тази инициатива, още повече че поканата ни дойде от институции и организации, с които ние много често имаме корено противоположни позиции.

В преамбюла на обръщението буквално се казва: „Ние, частните инвеститори в енергетиката на България, подкрепени от отговорната, здравомислеща и активна част на българското общество, включително профсъюзите и индустриалните потребители,

категорично се противопоставяме популизма да стои над обществения интерес“. Чудесно беше, че открито и честно заедно дискутирахме и търсехме общо полезни за енергийния бранш решения. Проведохме срещи и с представителството на Европейската комисия в София, подготвихме писмо с конкретни предложения до еврокомисаря Гюнтер Йотингер, което представители на нашата инициатива му връчиха в Брюксел. Невярвайки в независимостта на българските институции, и най-вече на Регулаторната комисия, потърсихме и външна подкрепа. По същество това беше един несебеуважителен акт. Така се роди и идеята за създаването на енергиен борд, по подобие на валутния борд.

Говорехме и за създаването на енергиен консилиум в състав от експерти общопризнати в бранша и непосочени от политическите партии. Последното въобще не се хареса на родната политическа класа. Правителството възприе, но видоизмени идеите ни за енергиен борд и със свое постановление създаде и така наречените обществени съвети в различните ведомства, които бяха почти изпразнени от експертиза. Така, както много често става у нас, нашите усилия и идеи бяха смачкани и размити. И всичко продължи по старому.

Това беше и причината, поради която 6-те национално представителни организации на работодателите и на работниците и служителите уведомиха в началото на есента на 2014 г. министър-председателя проф. Георги Близнашки, че напускат мъртвородения „Енергиен борд“.

Две години и половина след описаните събития, енергетиката ни все още няма ясна и конкретна „Енергийна стратегия“, всички решения продължават да се взимат, за да се отговори на моментната нужда, НЕК продължава да изплаща задължения, за които настоящи и бивши ръководители на компанията нямат никаква заслуга. Вероятно в главите на ръководителите не само на една политическа сила се върти скверната идея за фалит и разпродажба на НЕК, чиито ВЕЦ-ове биха могли да помогнат на някои богати да станат още по-богати.

От всичко казано до тук следват според мен **няколко извода**:

- Необходимо е да се изготви ясна комплексна стратегия и концепция за развитието на енергетиката в дългосрочен план. Тази концепция следва да се превърне в закон достатъчно защитен, за да не може да се променя при всяка смяна на правителство или лобистки натиск в парламента. /Например, в Турция стратегията за икономическо развитие на страната може да се променя само с квалифицирано мнозинство в парламента/;
- Необходимо е съпътстващата нормативна законова база да се допълни и конкретизира в съответствие с тази стратегия. Тъй като енергетиката е сложен бизнес с много сложни и скъпи последици от възможни грешки, МЕ и

КЕВР трябва да имат достатъчно експертен потенциал за това. Да се осигури законово независимостта на КЕВР /например чрез дългосрочно назначение на председателя и членовете на комисията и с достатъчно добро заплащане/, което да осигури изпълнението на стратегията през годините без възможност за намеса от страна на сменящите се правителства и различни лобистки и други корупционни въздействия.

Макар и популистко на вид, това условие е изключително важно за правилното, справедливо и ефективно прилагане на модела на пазара на електроенергия.

- Ако е необходимо, трябва да се копира опита на други страни с успешни практики в регулацията на енергийния пазар.

Напълно очаквано беше тези трудни за енергетиката ни години да се отразят на общата атмосфера и социалния диалог в бранша. Според мен, тон за влошаването на диалога дадоха довчерашните добри наши и преди всичко на КНСБ партньори - БСК, АИКБ и набиращата влияние протекционирана КРИБ.

За нас енергетиците се заговори едва ли не като за най-големите престъпници. Покрай ценовите изпълнения и стартиралата след политически внушения процедура за отнемане лицензията на ЧЕЗ Електро, се стигна дори и до физически разправи с наши колеги. Дали мажоритарните собственици на електроразпределителните дружества заслужаваха подкрепата, която ние безусловно им дадохме в тези трудни години?

Категорично можем да кажем, че социалния диалог в повечето от дружествата в енергетиката направи много сериозно отстъпление по отношение на коректността, добрата комуникация между социалните партньори и търсенето на общи и общоприемливи политики. Втъврденият тон на работодателите на всички нива в държавата вече е абсолютен факт. Техните намерения за negliжиране правата на хората на наемния труд и синдикатите са също безспорен факт. Поради отказа на държавата (във всички вариации на това понятие), българинът все повече се обезверява и уплашен се свива. Все по-малко стават българските граждани, които са готови да се борят за защита на правата си. Все повече са тези, които престават да се себеуважават и в които чувствата за съпричастност и солидарност изцяло са изчезнали. Очевидно поговорката за „преклонената главичка“ отново е на мода.

За съжаление, наред със смирението и послушанието все по-често сме свидетели и на други явления, които причисляваме в друга морална категория.

Всичко това, за което говоря не подмина и нас енергетиците.

Преговорите за последните два браншови колективни договори бяха изключително трудни. Бяхме принудени дори да отстъпим от традиционни за енергетиката договорености и достижения. Разбира се за това вина имаме и ние

синдикатите, най-малкото заради това, че не винаги бяхме еднакво категорични и единни. Тази различна категоричност и твърдост при отстояване на мнения и позиции, особено отчетливо пролича при преговорите за КТД на ниво дружества. В две от тях /Енерго про и ЧЕЗ/ представителите на братски нам синдикати публично се разграничиха от нашите позиции и действия. В друго дружество съдействаха да бъдем изхвърлени от колективното договаряне, от което КНСБ и работещите в това дружество – става дума за Брикел, също загубиха.

Преди 2 години и половина, създадената от директорския борд на Топлофикация София малочислена „Подкрепа“, заедно с послушната организация на СЕБ, отстраниха от КТД превъзхождащите ги по численост наши организации. Е, миналото лято правдата възтържествува, след като платихме повече от 40 хил.лв. присъединителни вноски, а на нашия преговарящ екип беше изключително трудно да възстанови пропиляното от колегите ни при договарянето на предишния колективен договор.

В две от дружествата на Енерго-про, след повече от една и половина година убеждаване, дори Главна инспекция по труда призна, че отстраняването ни от колективните договори е било абсолютно незаконно. През това време, огромна част от колегите ни със знания и опит бяха уволнени, принудени да преминат през схемата „Структурна промяна – договор със срок на изпитание“. И това се случваше с мълчаливото съгласие на почти всички синдикални лидери, с изключение на някои наши председатели. Подчертавам някои, т.е., разбирай, че не всички бяха достойни лидери. Някои от наистина достойните ни лидери в Енерго-про бяха уволнени – Цветелина Панбукчиян, Николай Николов, Бисер Върбанов, Мариана Копанарова и др. И всичко това ставаше, след като председателя ни Володя Василев организира и внесе в Регулатора подписка в защита на интересите на Енерго-про, а ние с колегата Любомирски защитавахме ЧЕЗ и електроразпределителните дружества в КЕВР.

Против тези действия на Работодалята организахме два протеста – пред двете кули във Варна, където се помещава централата на Енерго-про и пред община Варна. Бяхме подкрепени единствено от колегите ни от все още работещата ТЕЦ „Варна“.

Започвайки коментара си за социалния диалог в бранша, аз посочих като факт втвърдения тон на работодателите. В структурите на работодателите на браншово и национално ниво протичат сериозни процеси.

В нашата Българска браншова камара на енергетиците /ББКЕ/ процесите на разпад са вече налице. Казвам го това с много искрено съжаление. Тази работодателска браншова камара е една от първите и активно действащи камари в страната. Успешното ни колективно договаряне в енергетиката през годините се дължи и на това сдружение на работодателите. То обаче вече не е същото. Припомнете си как и кога подписахме последния ни БКТД. Преговорите бяха трудни, дори на

моменти грозни. Разменяхме си дори и обиди, после пък се извинявахме. Нашите предложения срещаха силно рестриктивни отговори от страна на камарата. Почти напълно отсъстваше търсенето на взаимно – приемливи компромиси от страна на работодателите. В това отношение безспорни „отличници“ бяха представителите на ЧЕЗ и Топлофикация София. Стигнахме дори до там, че на Федералния ни съвет в Боровец гласувахме да не подписваме такъв Браншов договор, но да продължим преговорите. На последващо заседание на Изпълнителния комитет, припомням, което проведохме в Драгалевци, мненията вече се разделиха, като вече трима бяха против подписването на БКТД, аз също бях против, но предложих да вземем крайното си решение след консултации с конгресното ръководство на КНСБ. В крайна сметка с отвращение, все пак подписахме Браншов договор. Направихме го не толкова само заради минималните нива, които договорихме в него, но най-вече заради дружествата на Хр.Ковачки, в които колективното договаряне е вече забравено понятие и заради това да не създаваме лоша практика. Според мен камарата също имаше прагматичен интерес да се подпише браншов договор, най-малкото заради това, че се нуждаеше в онзи момент от по-категорична легитимация. Повече от две години нашата камара нямаше нито една позиция по отношение на случващите се безумия в енергетиката. Споменах вече, че ББКЕ вече не е същата, каквато беше преди години. Очевидно все по-трудно се балансират различните бизнес интереси. Тя вече не е и същата по състав. Камарата напуснаха дружествата от холдинга на Христо Ковачки, вън от камарата вече е и най-голямата топлофикация – софийската. Електроразпределителните дружества имат и двойно членство. Освен в ББКЕ, те членуват и в Националната енергийна камара, която беше учредена през миналата година, Забележете! Там, освен ЕРД, членове са двете америкаски централи, ветровата и фотоволтаичната асоциации. Може би ще се наложи в бъдеще да приемем за нормално това разделение по вида собственост на компаниите в енергетиката. Засега националната енергийна камара не е заявила намерения да бъде страна в колективното договаряне, но моята прогноза е, че това рано или късно ще се случи. При „безхарактерна“ държава като нашата, вярвам и вие сте убедени, че ни чакат все по-трудни години.

Честността е най-добрата политика

Да кажем още по няколко думи и за някои от другите дружества в енергетиката.

В ЕВН след пълното изнасяне на дейността по отчета в практически неформални дъщерни фирми на компанията „Ви Фи Ай“ и „Д-р Пендл и д-р Писвангер“ в края на 2011 год., през критичната 2013 год. беше извършена нова „промяна в трудово-правните отношения“ на 31 колеги. Извърши се реструктуриране и закриване на 3 броя КЕЦ в Чирпан, Първомай и Пещера, в резултат на което бяха освободени доста колеги. Преди две години и половина автотранспорта по региони беше ликвидиран, изнесен и предоставен на външни фирми. Информацията, с която поне ние

разполагаме ни убеждава, че за аутсорсваната автотранспортна дейност разходите днес чувствително превишават тези, преди аутсорсинга. И отново загубихме много наши колеги. Не само загубихме още колеги, не само не се намалиха и разходите на собственика за автотранспорт, но по-важното е , че смолянската фирма „Красин“ изкупи голяма част от транспортните средства и се очертава като най-голям външен партньор на ЕВН в строителството и ремонтите. Защо ли точно тази фирма? Ние разбира се имаме своя отговор.

Вярвам, че проверяващите от Виена ще дадат отговор на този и на още много други въпроси, които им постави един изключително честен, лоялен на фирмата, отличен професионалист и също такъв синдикалист – председателят на НСФЕБ в КЕЦ Велинград – инж. Ангел Кривулев. Как ли не го заплашваха „героите“ в неговите констатации – от преместване като монтьор в КЕЦ Карнобат, до уволнение. В подкрепа на своя ръководител на поддържането в КЕЦ, колегите от Велинград направиха подписка, в която се подписаха и колеги нечленуващи в нашата федерация. След намесата на други ръководители в компанията, колегата Кривулев не беше уволнен, но беше служебно понижен. Искам да подчертая, че за случващото знаеха много малко хора. От НСФЕБ първоначално бяхме само четирима души – Роса Соколова, Ат. Калинов, аз и разбира се самия Ангел Кривулев. Правехме всичко възможно, за да избегнем публичния скандал. Целяхме и вярвам ще дочакаме скоро едно правилно решение на собственика. Отново ще подчертая. Нито за миг не сме и помисляли да „бъдем интересни“ за институциите и медиите. За нас най-важното беше да пресечем, нека го кажем направо, кражбите и да укрепим взаимното ни доверие като партньори със собственика от Австрия. Да, искаме и крадците да си получат заслуженото, защото именно те бяха причина наши добри колеги – синдикалисти да бъдат принудени да напуснат ЕВН. Например: Атанас Мирянов, Вася Василев, Атанас Гинев. Помним и сме благодарни за доброто, но нямаме право да забравяме и причиненото ни зло!

Казвайки всичко това, напълно съзнавам, че звучи твърде критично, но е честно. Също така честно ще кажа, че ЕВН е може би най-сериозния и отговорен външен инвеститор в българската енергетика. Да, в ЕВН се извършиха процентно най-големите редукиции в числеността на персонала. Но едновременно с това, австрийските мениджъри полагат сериозни грижи за персонала и за развитието на компанията. В грижите за безопасността на работниците им, те нямат равни.

Затова и през 2013 г. по предложение на нашата федерация, КНСБ удостои ЕВН България с наградата „Прометей“.

На мога да не кажа нещо и за ЧЕЗ. Това е компанията, в която имаме най-много членове – 1331. Членовете на НСФЕБ в ЧЕЗ са повече от членовете на другите синдикати взети заедно. За нас това винаги е било някакво предимство, но преди

всичко повече задължения и отговорности в социалния диалог. Дали винаги успявахме да бъдем водещия партньор и опонент на Работодателя? В предни години определено, ДА! В последно време, по-скоро, НЕ! В края на предния и в началото на настоящия мандат, въпреки сериозните ни усилия, стигащи почти до сблъсък, бидейки все пак единствения по поведение и позиции радикален синдикат, не успяхме да предотвратим сериозни редукиции в персонала, особено в поддържането. При преструктурирането и обединяването на бившите райони, бяха закрити огромен брой работни места.

Вярвам си спомняте, че ние единствени не приехме да ни извиват ръцете, за да се откажем от увеличение на заплатите, срещу спиране на съкращенията.

Може би сбъркахме, че тогава не ударихме! Това трябваше да бъде нашия отговор, а не само оттегляне от Комисията за социално сътрудничество.

Без борба, няма победа

Това е един мой основен житейски принцип. Може би тази наша грешка обезвери колегията ни, че можем да бъдем ефективни в защитата ѝ. Опитвахме се по пътя на диалога да преодолеем различията ни с Работодателя. По принцип това е нормалния подход, но в нормални условия. Успокоявахме се, че за много неща успявахме, а нашия народ има една доказана мъдрост.

На зло куче, зъл прът!

При промяната на чешкия мениджмънт през есента на 2015 г., поне според мен, взаимоотношенията се промениха тотално. Не успяхме да подпишем добър КТД, не успяхме да договорим заплати, с които да догоним колегите ни в бранша. Получихме подкрепа за исканията си и от мениджмънта в Прага. За съжаление, в условия на оттеглящ се от България чешки инвеститор, не успяхме да си „вземем нашето“. Това е категоричното ми мнение, което многократно съм аргументирал пред колегите ни от ЧЕЗ, а също така и коментирах в последното ми писмо от миналата седмица. Тогава и написах, че възнамерявам да направя по-сериозен анализ на социалния диалог в ЧЕЗ в доклада си пред делегатите на IV-ия ни Конгрес. Една седмица по-късно обаче преценявам, че е по-добре да отложим този дебат за първия ни Федерален съвет, защото днес рискуваме да бъдем емоционални и неточни при оценките си на последните събития в ЧЕЗ.

Все пак държа да кажа, че тези, които не одобряват в една или друга степен действията на колегата Цветомир Кацарски, не бива да го упрекуват безкрайно много. И то, не защото са много доволни от чувствителния ръст на заплатите си, което от своя страна е причина да се намали печалбата на любимия Работодател с 3,7 млн.лв. Така

поне се казва. Цецо е млад и може би още не съвсем школуван преговарящ. Бил е сам и срещу свои и срещу чужди. Не му е било лесно! Това е видно от протокола на Комисията за социално сътрудничество. Нека да му дадем възможност още веднъж да се докаже. Вероятно сте забелязали, че обичам поговорките. Сега ще кажа още една.

Да се греша е човешко, да се прощава – божествено!

Ще кажа само още едно нещо. Всички трябва да благодарим на колегата Николай Миков. Единствено той от всички преговарящи и „експерти“ беше на ниво, въпреки някои свои моментни здравословни проблеми. Трябва да знаете, че и това, което подписа Кацарски, и то нямаше да се случи, ако:

- Диспечерите не бяха настояли да се преборим за правата ни;
- Ако представителите ни в ЕРС колегите Георги Марков и Иван Иванов не бяха изложили проблема със заплащането и продължаващото изоставяне, въпреки уговорката с г-н Плескач и
- Ако последно, но не последно по значение, колегата Николай Миков – Коко не беше подписал допълнителното уточнително писмо. Това беше нещо изключително важно и необходимо и може би точно заради това, уточняващите пояснения бяха заличени, според мен умишлено от писмото, което на голямата ни среща в КНСБ решихме да внесем в ЧЕЗ. Този допълнителен текст фиксира края на процедурата – 31.03.2017 г. за водене на преговори, съгласно БКТД, очевидно има и добри текстове в него. Той дава напълно законова възможност за стартиране на следващата процедура по чл.3 от ЗУКТС – Закона за стачките. Това уточнително писмо колегата Миков подписа единствен и без грам колебание. И свои, и синдикални партньори страхливо отказаха! Нека всеки си направи своите изводи...

Мисля, че се налага да кажа още една поговорка:

Срамувай се от сторената злина, не се хвали с добрина.

Това разбира се изобщо не се отнася за колегата Николай Миков .....

Не мога да не кажа поне няколко думи и за дружествата от холдинга на Христо Ковачки. Точно енергийните дружества „хранят“ холдинга, а енергетиците вече години получават заплатите си със закъснения, социалните плащания са нещо забравено, а за колективно договаряне не може и да се говори. Поне за ТЕЦ „Бобов дол“ сме се уточнили с колегата председател на ФЕ – Подкрепа инж.Димитър Чалъков, че ще предприемем заедно действия след 01.05.2017 г. Всички други от дружествата на Хр.Ковачки, които желаят нашата обща подкрепа, да ни информират какво точно очакват от нас. Мисля, че КНСБ и Подкрепа трябва също да намерят подходящата форма за въздействие и подкрепа.

Като казвам КНСБ, ще кажа и няколко думи за нашата обща къща, която всички искаме да става все по-добра.

Стараме се да бъдем част от всички инициативи и политики на КНСБ. Не сме най-голямата федерация на КНСБ, но и със сигурност не сме и най-заспалата /ако изобщо има такава/.

Предстои на 02 и 03.05.2017 г. да се проведе VIII-ия Конгрес на Конфедерацията, на който вярвам ще се приемат добри решения и ще се утвърдят още по-добри политики. За тях мисля е по-правилно да говорят президента на КНСБ и другите колеги. Аз ще кажа само следното: Най-голямата организация в България не трябва да се съобразява кой какво казва, или ще каже за нея.

Тя просто трябва честно да работи и действа в интерес на трудовите хора на България. Не трябва да се притесняваме какво ще каже тази, или онази политическа партия, по-скоро те трябва да се притесняват какво ние казваме и да изискваме да се съобразяват с това. Мисля и че твърде много позволихме на Изпълнителната власт да кокетничи с работодателските организации. Да, бизнеса трябва да бъде подкрепян, но трябва и да дава на работника това, което години наред задържа предимно за себе си.

И отново ще повторя това, което съм го казвал многократно. Аз лично не приемам за нормално двете Федерации на енергетиците да си приличат единствено по членството в КНСБ.

Синдикализмът какво е? Компетенции и борба! Експертиза и характер! Ние – НСФЕБ сигурно имаме какво още да научим, но все пак, какво не ни достига? Може би колегите от другата федерация на КНСБ в енергетиката могат нещо, което ние не можем, правят нещо, което ние не искаме да правим? Ще добавя следното. Ако ние енергетиците в КНСБ бяхме единни, всички правителства на България щяха да се съобразяват с нашите мнения и оценки!

Колежки и колеги,

Уважаеми гости,

Не бих могъл да споделя с вас всичко, което успяхме и което не успяхме да извършим през тези 5 години. Опитах се да маркирам някои от по-важните неща. Добре би било на следващите ни форуми между конгресите да коментираме процеса на намаляване на членския ни състав за 5 години, с около 900 члена, което има и своето обективно обяснение. Наистина, за сега не можем да говорим за отслабено влияние на синдиката ни, защото компенсираме намаления брой членове с по-активна и многопланова политика. Още повече, че ситуацията в българската енергетика просто налага, изисква такава политика и поведение, ако искаме да не вървим след събитията.

Заедно с колегите от другите синдикати в енергетиката и с КНСБ ще търсим начин да запазим българския въгледобив и термичните централи и заедно ще водим борба за по-добро заплащане труда на енергетиците, за да запазим професионалното ниво в бранша.

Ние в НСФЕБ ще активираме процесите на обновяване и подмладяване на ръководните екипи на федерацията, за да гарантираме по-нататъшното развитие и укрепване на синдиката. Най-важното ни качество, което сме се стараели да поддържаме вече 27 години е, че не сме просто сдружение на хора с една професия, а сме преди всички едно голямо приятелско общество!

НСФЕБ не е просто организация, а кауза!

Така винаги аз съм възприемал нашата синдикална федерация.

Благодаря за вниманието!